

Klub dobrih dejanj, 143 strani lahkotnega branja, je predvsem **knjiga za najstnice in najstnike**, saj poleg

enostavnega sloga ponuja ilustracije – gre za slikovito prikazovanje zmede, ujetosti, jeze, zaljubljenosti, razočaranj, pričakovanj, dvomov; vendar so risbe preveč pubertetniške, zato starejšemu ali zahtevnejšemu bralcu lahko delujejo 'nasitno' in (pre)otročje. Tako Klub dobrih dejanj priporočam najstnikom in tistim, ki bi radi skozi pripoved o Kithie prebudili nostalgijo na pubertetniško zaljubljenost.

Susan Smith Nash, avtorica Kluba dobrih dejanj (The Good Deeds Society) je diplomirala iz geologije, dokončan ima tudi magisterij in doktorat iz angleščine. Vse od devetdesetih se ukvarja z e-učenjem in z izobraževalnimi procesi, ki vključujejo sodobno tehnologijo. Njene knjige najdemo v vseh bolj založenih spletnih knjigarnah.

Njeno delo, Klub dobrih dejanj, zgodbo, razdeljeno na 25 poglavij, znotraj vsakega in tudi med samim poglavjem ilustrirajo, sicer črno-bele, vendar zelo 'kričeče' risbe, polne vijug, prečrtanih, podčrtanih besed; narisanih src, rožic; napisov ljubim te 4ever, hehe, sorči, rtm ... Same ilustracije sicer predstavljajo uvod v poglavje (ponudijo namreč ključne podatke, osebe, stvari) ali pa obnovo poglavja v obliki risb, če beremo zadaj naprej. Toda tudi brez njih bi knjiga dobro shajala, mogoče celo bolje.

Zgodbo o sumljivem izginotju Fosterja (oče Gusa, polbrata Kithie), nenavadnemu zalezovalcu, ki pošilja srhljiva pisma; zgodbo o najstniški zaljubljenosti in vzporedno zgodbo o črni strani slave sproži **15-letnica Kithie** s pištolo v šoli (bratova pištola za paintball). Ob vsem tem pa imajo svojo vlogo živali, od hrčkov in tarantel, ki v določenih trenutkih usodno vplivajo na zaplete in same razplete, ki peljejo v isto smer – proti Kithie in vsemu, z njo povezanega.

Avtoričin slog je preprost, najbrž namenoma, saj je knjiga, kot sem že omenila, predvsem in zgolj namenjena najstnikom. Toda to vseeno ne opravičuje dejstva, da so besede in besedne zveze suhoparne, preproste in vsakdanje. Dandanes veliko mladih bralcev posega po zahtevnejši in izpopolnjeni literaturi, zato je povsem možno, da bi jih Klub dobrih dejanj pustil povsem ravnodušne.

Susan Smith Nash nam ponuja nekaj zapletov, ki se končajo nepredvideno in v tem pogledu nas knjiga lahko preseneti. Toda ključni razplet je podan preveč na dlani, saj nas zgodba za trenutek sicer potegne vase, toda bralska vnema zahtevnejših bralcev se razblini, saj dogodki postanejo sumljivi, razpleti pa predvidljivi, ko že nekje v samem začetku zgodbe lahko posumimo, kdo je 'neznanec', okoli katerega se steka rdeča nit, okoli njega se vse 'zavozla' in razkritje njega pripelje do konca knjige, ki pa je, klišejsko, običajen happyend. Pripoved mlade Kithie popestrijo duhoviti prebliski, ki dobro začinijo sicer ne fascinantno dober obrok besed, toda želela sem si jih več. A ostala malce razočarana.

Težko bi govorila o izpolnitvi mojih pričakovanj po prebrani knjigi, saj sem jo zaradi manjšega

Prispeval Ana Pisar
Torek, 24 Junij 2008 02:50

nesporazuma ves čas brala v veri, da ima avtorica rosnih 15 let. V resnici jih ima najbrž približno trikrat več. Zato na eni strani upam trditi, da se je dobro vživela v leta najstniških norenj, ljubezni; v leta, ko so vsi problemi tako veliki in pomembni, svet pa zanje neposlušen. Toda zgodba o črni strani slave in prikritega oboževalcu bi vsekakor lahko bila bolj pestra, samosvoja in v končni fazi, posebna, saj bi tako nekje v glavi pustila dober spomin na Klub dobrih dejanj in s tem bi bilo storjeno dobro dejanje v prid klubu "*Ljubitelji S. S. Nash*".

Zahvaljujemo se založbi [SODOBNOST](#), ki nam je odstopila recenzentski izvod. Za nakup - [kli
kni tukaj](#)

Ocena:6.5/10